

Пётра и Іоанна. И дво́йцата тѣйзи оученицы дошлѣ при гробатъ, и като видѣли тамъ пеленытѣ, забарнались назадь. Я Маріа като стоѣла въ вѣнъ пещерата, плакала, и когато погледнала внѣтрѣ въ пещерата, видѣла тамъ два ѱнгела да сѣдѣтъ ѡблечены въ бѣло ѡблекло. И тогѣва ѱнгелытѣ попытали неѣ: Ѡ! жѣно! що плачишь; Я тѣѣ ѡвѣщала тѣмъ: азъ плача, за что снѣли Господа моего ѡ крѣстатъ, и незнаѣ дѣ го сѣ положили. И като издѣмала това, ѡбарналасѣ назадь, и видѣла Іисуса чи стои. Но като незнаѣла чи былъ той Іисусъ, смыслила чи ѣ вертоградарьатъ (градинарьатъ), за това и попытала неѣ: Господѣне! ако си ты зѣлъ тѣлото на Господа моего, молатисѣ стори добрѣ та ми кажи дѣ го си положилъ, за что азъ самъ намыслила да го зѣмна. Тогѣва Іисусъ като ѣ повѣкналъ сасъ неѣното ѣма, далъ неѣ да познаѣ кой ѣ былъ той. И тѣѣ была Маріа Магдалиѣна, изъ която Іисусъ изгонилъ седемъ вѣсовѣ. Наскоръ слѣдъ това ѣвилсѣ Іисусъ и на другѣи жѣны, дѣто барвѣли на пѣть.

х. ѳ. ѳ

х. ѳ. ѳ

х. ѳ. ѳ
х. ѳ. ѳ

Іоан
гл. к.
х. ѳ. ѳ

х. ѳ. ѳ

х. ѳ. ѳ
Маріа
гл. ѳ. ѳ.
х. ѳ. ѳ.
Мат. ѳ.
гл. к. ѳ.
х. ѳ. ѳ.